

شرایط محیطی و تغییر جمعیت

۲۲ فروردین ۱۴۰۰ ساعت ۲۰:۰۴

گیلان جایی بود که تعداد سکنه آن برحسب وضع مرتع تغییر می کرد. گاه تعداد اهالی آن به حدود ده هزار تن بالغ می شد و گاه به صد نفر هم نمی رسید.

جمعیت بسیاری از شهرها و روستاهای ایران در عصر قاجار تحت تأثیر عوامل اقلیمی - محیطی و سایر مسائل یکسان و ثابت نبود. چنانچه گاهی در بخشی از سال جمعیت دو برابر سایر فصول بوده و گاه نیز به نصف آن و حتی کمتر بالغ می گردید:

«گیلان جایی بود که تعداد سکنه آن برحسب وضع مرتع تغییر می کرد. هنگامی که وارد شدیم تعداد اهالی آن به حدود ده هزار تن بالغ می شد و موقعی که بعدها آنجا را ترک گفتیم به صد نفر هم نمی رسید. وقتی این ناحیه کاملاً مسکون می شد چادر پهلوی چادر به چشم می خورد. هر چادر برای ایجاد حفاظ در برابر تغییرات جوی و سرقت دارای دیواری چینه‌ای به ارتفاع ۵/۱ متر بود، به طوری که پارچه سیاه چادر در واقع در آن به جای سقف به کار می رفت، وقتی که اهالی محل را ترک می گفتند پارچه چادر را با خود می بردند و دیوارهای بیضی با مدور آن‌ها که به حلقه‌ای قهوه‌ای رنگ شبیه بود بر جای می ماند. دو مسکن منحصری که به آن می شد لفظ خانه اطلاق کرد قصرهای امرا محسوب می شد. این دو خانه نیز از خشت و چینه ساخته شده بود که از خارج منفذ و پنجره‌ای نداشت، اما روزنه‌ای مخصوص تیراندازی و دندان‌ها چنان پهلوی یکدیگر قرار داشت که در بیننده تاثیری مانند قلعه‌های قرون وسطی به جا می گذاشت.»

منبع: ویبرت بلوشر، سفرنامه بلوشر، ترجمه کیکاووس جهانداری، تهران، انتشارات خوارزمی، ۱۳۶۹، ص ۵۲

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۸۲۸۵/شرایط-محیطی-تغییر-جمعیت>